

of Nederland echter zouden beslissen over ons, doch de Groot Mogendheden bij het eind-tractaat dat in Januari te Londen werd vastgesteld. Op 1 Februari 1839 verklaarde Willem I zich bereid de enigszins gewijzigde 24 artikelen te tekenen. Op 4 Maart kwamen de Belgische Kamers bijeen om het verdrag te bedrachten en op 19 Maart nam de Belgische Kamer met 58 tegen 42 stemmen de wet aan. Op 19 April had te Londen de ondertekening van het tractaat plaats. De Oostelijke Maascever en het gedeelte van Stevensweert tot aan de Brabands-Limburgse grens werd weer Nederlands.

Op 22 Juni 1839 namen de Koninklijke Commissarissen Jhr. J. E. P. Gericke van Herwijnen en Mr. A. J. Borret de Limburgse gewesten voor Koning Willem I in bezit. Op dezelfde dag rukten de Nederlandse troepen, infanterie en hussaren vanuit Maastricht op over de Limburgse wegen om de voornaamste vestingen en steden te bezetten.

Als gevolmachtigde van de Staatsraden Commissarissen (Gericke en Borret) vertrok Jhr. P. A. S. Kerens de Wolfrath, die het "Limburgse" als waarnemend Gouverneur van 1830-1839 bestuurd had, op 22 Juni vanuit Maastricht om de vestingen Venlo, Roermond en Stevensweert voor den Koning in bezit te nemen en er de "proclamatie tot weder in bezit neming" af te kondigen en aan te plakken. Nog op 22 Juni bereikte Kerens de vesting Venlo en op 23 Juni Roermond. Nog dezelfde avond hoopte hij de derde vesting Stevensweert, te bereiken, "doch" zo schrijft hij zelf in zijn rapport dat wij aantreffen in het archief der Staatsraden Commissarissen, op het Rijksarchief te Maastricht, "de zeer onbruikbare route heeft veroorzaakt dat ik dit stadje niet voor des avonds 10 ure konde bereiken". De proclamatie, waarbij onze gemeente weer Nederlands werd, had plaats op 24 Juni 1839 des morgens om 8 uur.

Na de Grondwet-herziening werd op 24 September 1840